

HOMILY ON SAINT PAUL THE APOSTLE- June 29

موعظه درباره قدیس پولس رسول - 29 ژوئن

(برای یکشنبه 2020/7/12)

انطاکیه ی پیسیده که در فلات غربی کوه های توروس قرار دارد ، این افتخار را داشت که در تمام آسیای صغیر اولین مکانی باشد که موعظه های قدیس پولس را بشنود (یادداشت های قدیس لوقا در اعمال 13: 16-41). با این کار کلیسای انطاکیه تأسیس شد و از آنجا انجیل مسیح به مناطق وسیع تر گسترش یافت. در حالی که ما می توانیم برای این کار نجات بخش احساس قدردانی از این رسول بزرگ داشته باشیم ، رهبران یهودی کنیسه انطاکیه در آن زمان چنین نبودند. آنها هنگامی که دیدند جمعیت مسیحی این شهر و روستاهای اطراف در حال رشد هستند ، بسیار نگران شدند. این متعصبان به مقامات متوسل شدند ، که سپس قدیسین پولس و برنابا را مورد آزار و اذیت قرار دادند و از آن ناحیه بیرون کردند. مشکلات آنها به همین جا ختم نشد ، زیرا قدیسین نیز در ایقونیه و لیسترا مورد جفا قرار گرفتند. در حقیقت ، در لیسترا بود که قدیس پولس به حدی سنگسار شد که دشمنانش او را چون مرده رها کردند (به اعمال 14: 19). او به طرز معجزه آسایی زنده ماند ، اما جفاها و آزارها هرگز او را رها نکرد. وی در دومین نامه خود به قرنتیان ، رنجهایی را که برای انجیل متحمل شده است بیان می کند: بیماری ، گرسنگی ، تشنگی ، سرما از عریانی و بی سرپناهی ، خستگی از سفرهای خود با تهدید مداوم سارقان ، غرق شدن در کشتی شکستگی (در راه خود به رم) ، مورد ضرب و شتم قرار گرفتن با چوب و سنگ ، و 4 سال حبس. همچنین "خاری در جسم ، یک فرستاده شیطان" داشت که قدیس دائماً با آن مبارزه می کرد (به 2 قرنتیان 11: 23-33 ؛ 12: 7 مراجعه کنید).

ما می توانیم شخصیت بزرگ قدیس پولس را تحسین کنیم که علی رغم همه سختی ها ، متعهد به کار مبلغی بود که در شرق و غرب گسترش می داد. اما چگونه این رسول ممتاز با چنین اندوهی روبرو شد؟ انتظار می رود که همه این رنج و سختی ها منجر به نارضایتی و ناامیدی عظیم قدیس پولس شود. در چنین شرایطی ، او می توانست چهره اش رنجور شود و

از خدا شکایت کند: خداوند ، من به تو چه کرده ام که شایسته چنین عذابی شوم؟ من برای تو کار می کنم ، به مردم تعلیم می دهم که به تو ایمان داشته باشند! چرا می گذاری اینها بر من بیاید؟ وقتی مردم من را اینگونه در نتیجه ایمانم به تو می بینند ، بسیار دور خواهند ماند تا دچار چنین سرنوشتی نشوند! اما همانطور که می دانیم ، هیچ یک از اینها در روح قدیس احساس نشد. در عوض، همانطور که او به کولسیان می نویسد "من از رنجهایم شادی می کنم" (کولسیان 1: 24). او برای قرتیان می نویسد: "چون ناتوانم، آنگاه توانا هستم" (2 قرتیان 12: 10). این با منطق انسانی مطابقت ندارد و عجیب به نظر می رسد ، اما قدیس پولس هدفمندتر بود. مانند ورزشکارانی که برای کسب طلا در المپیک با تلاش مداوم ، تمرین ، محرومیت خود و رنج، سخت کار می کنند؛ قدیس پولس نیز به همین منظور در جهت هدفی عالی تر در زندگی خود تلاش می کرد ، که او حرکت می کرد "به سوی مقصد برای دریافت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است" (فیلیپیان 3: 14). او معتقد بود مهم نیست که چقدر یک مسیحی ممکن است در این زندگی کوتاه رنج بکشد ، این در مقایسه با جلال جاودانی که خدا در زندگی آسمانی مان برای ما مهیا کرده است، چیزی نیست (به رومیان 8: 18 مراجعه کنید). به همین دلیل است که هیچ تردیدی نداشت هنگامی که به مسیحیان تازه روشن شده انطاکیه ی پیسیدیه گفت: "ما با مصیبت های بسیار می باید وارد ملکوت خدا شویم" (اعمال 14: 22). همانطور که معلمین دروغین انجام می دادند، قدیس پولس به منظور جذب مردم هر آنچه را که آنها می خواستند بشنوند، به مردم نمی گفت (نگاه کنید به 2 تیموتائوس 4: 3). او نمی ترسید که وقتی مردم اینها را بشنوند چقدر برایشان سخت است و کلیسا را ترک می کنند ، زیرا او آنچه را که خود عیسی گفته بود به یاد داشت: "تنگ است آن در و دشوار است آن طریقی که به حیات منتهی می شود" (متی 7: 14). و خداوند ما را ترغیب می کند که "جد و جهد کنید تا از در تنگ داخل شوید" (لوقا 13: 24).

خواهران و برادران من ، بیاید درس مهمی را که رسول مقدس امروز با کلام و نمونه خود به ما می آموزد ، در ذهن و قلب خود حفظ کنیم. همیشه در زندگی ما زحمات وجود خواهد داشت. پس از این همه ، خداوند به ما فرموده است ، "در جهان شما دچار زحمات خواهید شد" (یوحنا 16: 33). قدیس پاپسیوس آتونیت گفت که: "بیماریهای من بیش از همه روزه ها ، شب زنده داری ها و تمرینهای زندگی زاهدانه برایم منفعت داشتند. " ما در مواجهه با این

مصائب تنها نیستیم ، زیرا مسیح همیشه در آنجا هست ، به ما قدرت می دهد. ما کلام خدا را داریم که به ما اطمینان می دهد که ما فراتر از توانایی خود در آزمایش قرار نمی گیریم (نگاه کنید به اول قرنتیان 10: 13). باشد که هرگز تسلیم نشویم. بلکه در برابر هر چیزی با شجاعت ، شکیبایی ، خوش بینی و روحیه مبارزاتی مواجه شویم ، همانطور که قدیس پولس انجام داد. با انجام این کار، ما واقعاً می توانیم در پایان زندگی خود بگوییم: " به جنگ نیکو جنگ کرده ام ... بعد از این تاج عدالت برای من حاضر شده است که خداوند ... در آن روز به من عطا خواهد کرد (دوم تیموتائوس 4: 7-8). آمین .

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه